

rätt i sin sak skulle han gåå in i källar stugun och drijka der som andra drika och ike så göra. Strax der efter är nogre ressor fensterne sonder slagne, hwar egönom han wäll hade misstankar til honom att han ded hade giort, män dog ike uthi nogon måtte honom ded til lagt hafuer, eij heller skällt honom för nogon skälm, uthan sedan han således som för:bt hade slaget, hafuer han sagt ded han hade stules på honom och slaget honom som en skälm, der han inthet hade i henderne att wärie sig medh. Anders skött på sin mester att han skulle witne om sama skäldz ord.

Tå berättade hans m. Dirich plåtslagare, at hafua hört d[ed] Hans Bilfelt hafuer sagt sedan han war slagen, ded Anders hade slaget honom som en skälm, och wille stialle hans helssa aff honom, men för hafuer han ingen skäldz ord hört.

Afsades efter att bete Anders plåtslagar dräng h hafuer lupet efter Hans Bilfelt in i Bössgiutere gården, der in han löp och söcht[e] wärn, och der sa well som utte slaget honom, sachfelte[s] han til edzöre brått efter th[et] 4 och 26 capitell mals ägen 60 n^o, konung[en] 60 n^o och staden 40 n^o:r och för blonat 12 n^o:r efter de[d] 9 cap. i sarmala balken.

Den 12 October hölz rettegangh nerwarande welachtadh
Erich Andersson.

Tå hades för rätte en kona be:d Berita Simons datter, barn födh i Söderby i Ry sochn, hwilken hafuer tient hoss Anders i Brun[n]a i Botkyrkhe sochn, och sedan hon kom hitt på malmen hafuer hon födh barn, och lagdt ded sedan ifrån sigh. Tå tilfrågades henne, huru barnet som hon föd hade blefuet war, sade hon sigh ded hafua föd uthi bastugun, och efther ded icke hade lif eller war fulkomblig haf[ue]r hon lagt ded på en wederad, der i förstugun, och icke weet huart ded sedan är blefuet. Tå tilfrågades henne ytterliger, hwäm barnne faderen är, sade hon en ung salmaker be:d Jacob, hwilken nu i förledne somor arbetade hoss henes hussbonde nogott efter Jahani tidh.

Den 25 Nouember hades bete kona åtter förrätten och widere til frågedes huar barn fader war sade hon sig ike weta huart han tog wegen thå han räste ifrån henes husbonde.

Tå fram kallades hustru Margrete Olof Pederssons, uthi huilkens gårdh hon hade fött barnnet, och berättade att bete kona logh om natten på golfuet in i stugun, och thå hörde hon wäll ded hon lått

nogot illa, om natten, der egönom hon om morgonen ransachat efter hennes lägenheet, och fan så den lägenheet, af huilken hon för namded hon hade föd, huilken lägenheet, hon sedan leet see tre andre hustrur, som och nu med henne tilstädes på rådstugun war, hwilke med henne samptligen betygade, wed deres saligheetz part, att ded barnet som hon födt hade war icke kommet til så långh tid att ded war qwit, uthan egönom missfall i förtidh födh dedh de görligen bekende sig hafua förstååt af bette hennes andre lägenheter.

Aldenstundh bette fyre danne qwinnor fulkombiligen wetha och betyge att barnet icke wara qwikt eller medh lif födh ansågz ded 12 capitel i drapmala balken, och rätten kunne icke fälle henne til lifwet, uthan til capitelt och kiorkio peen, för henes lössachtighet.

Lyftesmän

Oloff Persson gjorde borger eedh { Peer Matsson och Olof
Olsson sågare.

Dhen 2 Nouember [1]619 höltz rettegångh i Norre förres[ta]dhen, närUARandhess wäll achtadh Erich Andheresson.

Tå kom för retta Heess Tomoss, och tilkenna ga[f], att han för noghon tijdh sedan trolofuadhe och till ech[ta] togh sin granness Sifre Andheressonss pigha Walbo[rg] Tomoss dotter be:d, och i medhler tijdh när bröllopet uar ståndett, förnam förbe:de Tomoss att hanss hus[tru] uar fluxtt medh barn, togh han strax misstankar till henness gamble huss bondhe Sifre Andheresson, ty när barnett uartt fött fatadhess 15 uekor uthij rekenskapen. Tå stegh Sifre Andheresson, henness ma[t]fadher fram, och sielf bekiendhe sigh hafua giortt barnett, dhen tidh hon tiente hoss honom, dhett hon och in för retten bekiendhe.

Sifress hustru badh för sin man, och begeradhe nå[d] och sadhe sigh att hafua uaritt en stor orssak til[] detta fall, ty hon åhr gammull och elliest lenghe uaritt siukligh, dher af han lattelighen förorsak[at] bleeff, att bedrifua dhen blyghd medh pighan. Tomoss begeradhe icke heller för skiuta uthan uill behålla si[n] hustru, och endoch Sifress hustru badh för sin man, så Tomoss för sin hustru, och uille på begge sidor tagha th[em] till nådh, kunno retten dogh icke frijia derass lijf uthan dömdhess för enfaltt hoor till lifuett. Actum ut supr[a].

Samme dagh kom för retta Hanss Gressman inuån[are] i stadhen och klagadhe att han hafuer låtitt laghl[ig] stemme Dijrich Hansson